03.11.2019 г. / 00:33:41

Родолюбие

Ново допълнение към статията "Театърът на антихриста"

Един от образите, които представлява известната статуя на "свободата" е всъщност **МНОГО ЗЛОВЕЩ СИМВОЛ НА ЕЗИЧЕСТВОТО - БОГИНЯТА НА ПЪКАЛА ХЕКАТА** (*На древногръцки: Ἑκάτη, Hekátē*)**:**

Приета е също и като лунна богиня. В късните изображения тя е представена като тройна фигура. Свързва се не само с фазите на Луната, но също с нощните тайни и тройния кръстопът.

Два от образате имат лунен сърп (рога) на главите си и единия от тях държи факли:

Според древната митология тя се асоциира също и с **пътеводна светлина, МАГИИ, ВЪЛШЕБСТВА, ПОЗНАНИЯ ЗА БИЛКИТЕ, ОТРОВНИТЕ РАСТЕНИЯ, НЕКРОМАНТИЯТА (ВИКАНЕТО НА МЪРТВИ) И ДУХОВЕТЕ**. Въздигана е често в ранг на **НАЙ-ВЕЛИКА ИЗМЕЖДУ БОГИНИТЕ – ТЯХНА МАЙКА**! Ето още нейни образи и статуи:

Интересното е, че статуята на "свободата" се асоциира и с **мъжки божества.**

Този персонаж, **с трудно определим пол**, подарен от френските масони на техните американски "братя" и носещ факел, е посрещал емигрантите, бягащи от европейските войни в Ню Йорк, който не случайно наречен „голямата ябълка“.

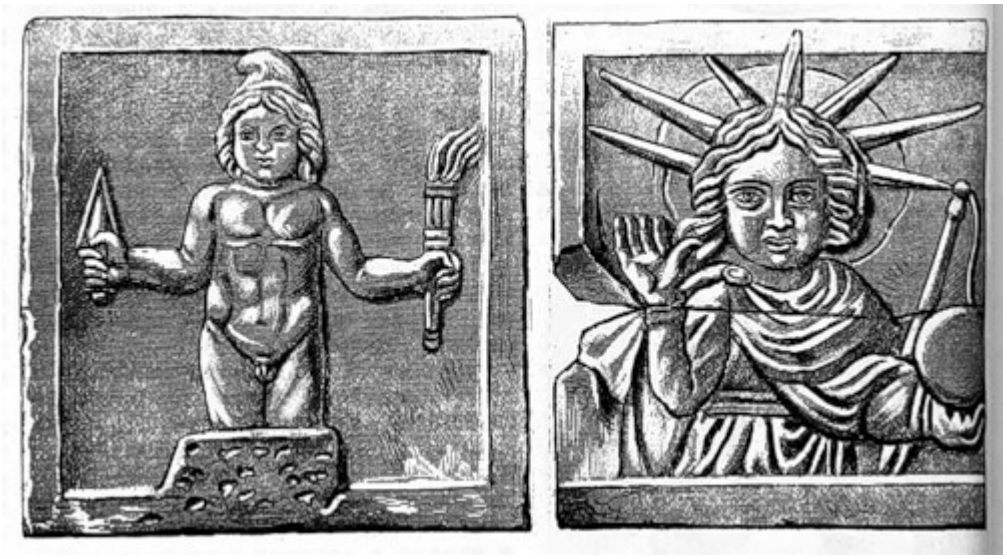
"богът" на който ДВУПОЛОВАТА статуя най-очевидно

прилича е древногръцкия Хелиос.

Неговата 22 метрова статуя са виждали в миналото моряците и пътниците, посещаващи пристанището на остров Родос:

Пред очите на родосци се е издигал висок и строен юноша – бог с лъчист венец на главата.

Другия мъжки персонаж, който американския символ копира е древноиранския езическия „бог" Митра. Както виждаме, подобни на хекатените рогати венци, килнати шапчици, копия и факли.

Такава голяма и зловеща статуя **ХЕРМАФРОДИТ,** "краси" и центъра на София. Какво е посланието на символите?

Жена (мъж), облечена в траурно черно, държаща погребален венец в една ръка, а в другата – монети, с които езичниците закриват очите на мъртвите, в добавка има кукумявка (данайска сова) – птицата на смъртта в българската народна митология, а лицето ѝ е с кухи очни ябълки като на шумерското божество Лилит – нощен женски демон, покровител на проституцията в Месопотамия, на всичко отгоре **с женски гърди и мъжки член ПРОЗИРАЩИ ПРЕЗ ЕФИРНАТА МАТЕРИЯ**! **Статуя на разврата и смъртта**!

Всъщност тази статуя представлява отново езическа богиня, но този път тя е „великата“ богиня, позната в древността под името Танит (някъде я пишат Танис). Тя е съпруга на същия този Баал (или Ваал), за когото говорихме вече. Картагенците са и' направили множество скулптури. Такава богиня има сред много народи, под други имена:

Кибела (на гръцки: Κυβέλη). Почитали я в големи части на Мала Азия, както и в Тракия. Кибела е наричана още и Велика майка, Майка на боговете и всичко живо на земята. **Богинята обединявала в себе си двата пола, а нейните жреци сами се скопявали**.

Първият храм на Кибела е бил построен от сина ѝ цар Мидас в Песинунт.

Култът на Кибела (Magna Mater) е въведен в Рим на 4 април 204 пр.н.е., когато **„черният камък“ (метеорит), символ на богинята, е преместен от Песинт, (Фригия) и е поставен в Палатинския храм**.

Хатхор (*в древен Египет е богиня на любовта и хранителка на фараоните*).

ТЯ СЪЩО Е ИЗОБРАЗЯВАНА С РОГА, с които издига Слънцето на небето. ГЛАВНА БОГИНЯ В ПАНТЕОНА И СЪПРУГА НА ГЛАВНОТО БОЖЕСТВО ХОР - БОГА НА СЪВРЕМЕННАТА ЮДОМАСОНСКА СЕКТА. "ВСЕВИЖДАЩОТО" МУ ОКО Е ОСНОВЕН СИМВОЛ НА НОВИТЕ ЕЗИЧНИЦИ ОКУЛТИСТИ. Сватбата им е толкова почитана, че всяка година нейната статуя и тази на Хор били изнасяни от храмовете за да се отпразнува годишнината.

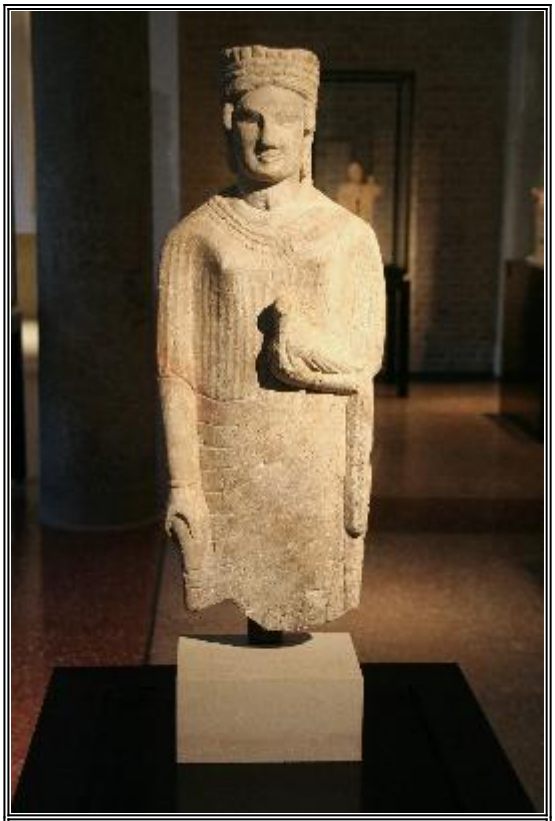
ХАТХОР СЪЩО Е ДВУПОЛОВА КАТО КИБЕЛА! ХАРАКТЕРИЗИРАЛА СЕ С АНДРОГИННОСТ- Термин, който произлиза от гръцкото ανήρ, корен ανδρ- (anér, andr-, означаващо мъж) и γυνή (gyné, означаващо жена), и се отнася до комбинацията на мъжествени и женствени черти и характеристики (*ВЪПРОСНИТЕ ХЕРМАФРОДИТИ - ДВУПОЛОВИ ДЕМОНИ, ПАДНАЛИ АНГЕЛИ*).

Този образ е познат в други митологии с имената Астарта, Ашера (ханаанска върховна богиня), Афродита, Венера, Ищар, Селена и т.н.

Ето например древни статуи на Афродита (*позната още и с мъжко име Афродитус, а в римския пантеон като Венера*), показващи **ОТКРИТО РАЗВРАТА И ДЕМОНИЧНАТА И' СЪЩНОСТ**:

Гръцка скулптурна група – Афродита, Ерос и „бог“ Пан. 100 години пр. Р.Х. (3 демона в различни форми)

Афродита - V в. пр. Р. Х.
Статуя от Кипър.
Познатата ни цилиндрична корона и птицата на ръката

Древна статуя на Афродита (Афродитус) с мъжки полов член. Национален музей в Стокхолм

Подобна фигура от IV в. пр. Р.Х.

Следват още подобни образи на блудни, рогати, двуполови, лунни богини (бесове), стоящи на централно място в различните езически пантеони, често дори като "Богини-Майки", **КОИТО ПОД ЕДИН ИЛИ ДРУГ ВИД СА БИЛИ НА ПОКЛОНЕНИЕ У РЕНЕСАНСОВИТЕ ЮДОМАСОНИ - "ПРОСВЕТИТЕЛИ" НА ЕВРОПА, А СЕГА ВОДЯТ ДУХОВНО ТЕХНИТЕ ДЖЕНДЪР НАСЛЕНДНИЦИ И РАЗНИ ПЕДОФИЛСКИ ЛЪЖЕ РЕЛИГИИ:**

***Селена**, в древногръцката митология е богиня на луната. Смятало се, че предизвиква видения и влияе на сънищата, подсъзнанието, интуицията и мечтите.*

Астарта *(на гръцки: Αστάρτη) е финикийска богиня на плодородието, войната и чувствената любов. В класическата епоха Астарта се е считала за богиня на луната. По свидетелства на гръцки и римски литературни източници, Астарта е отъждествявана със Селена и Афродита.*

Ищар *е акадска богиня, съответстваща на шумерската Инана/Ининин. Богиня на плодородието, любовта и войната. Във Вавилонският пантеон те я божественото олицетворение на планетата Венера. Ищар се асоциира предимно със сексуалността; култът се свързва с т.нар. „свещена проституция“. Наричана е още и „куртизанка на боговете“.*

Рогатата Инана е шумерска богиня на плодородието, плътската любов, битките и раздора, господарка на планетата Венера. Инана е един от централните образи в шумерския пантеон, преминал и в акадската митология под името Ищар.

Плочка с друг образ на Инана, на който се вижда нейния символ – осем лъчевата звезда, символизираща Венера и полумесеца на нейния баща Син

Отново древни образи на Хеката, богинята на небесното светило Луна и на ***МАГИИТЕ, ВЪЛШЕБСТВАТА, ВИКАНЕТО НА МЪРТВИ И НА ДЕМОНИ****. Както казахме тя е въздигана в ранг на* ***НАЙ-ВЕЛИКА ИЗМЕЖДУ БОГИНИТЕ И ТЯХНА МАЙКА****.*

Забележете повтарящото се при различни богини присъствие на полумесец и името или образа на звезда (т.е. планетата Венера).

The Sabbatic Goat

От Венера (Деница) е паднал гордия ангел, както знаем от Библията: „Как падна ти от небето, деннице, сине на зората! Разби се о земята ти, който тъпчеше народите. А в сърце си думаше: ще възляза на небето, ще издигна престола си по-горе от Божиите звезди и ще седна на планината в събора на боговете, накрай север; ще възляза в облачните висини, ще бъда подобен на Всевишния. Но ти си свален в ада, вдън преизподнята.“ (Исая 14: 12-15).

Очевидно е, че всички тези двуполови, развратни „богини“ символизират едно и също същество!

Има една друга древна графика, на която присъстват същите изображения на полумесеци и звезда. Това е бафомет – сатана, двуполовият паднал ангел, изобразен с женски гърди и мъжки полов член.

Има и други подобни изображения:

Предислямски изображения на полумесец със звезда, в ляво (Анатолия), в средата съвр. ислямския символ, изображение на персийската богиня на Луната (в дясно), звездата на ВААЛ (долу)

Друг интересен езически символ, който беше споменат по–рано, е свързан с другата главна богиня, отново наречена

„майка“. Припомняме: Култът на Кибела (Magna Mater) е въведен в Рим на 4 април 204 пр. Р.Х., **когато „черният камък“ (метеорит), символ на богинята, е преместен от Песинт, (Фригия) и е поставен в Палатинския храм**.

СЕГА ТОЗИ ЧЕРЕН КАМЪК ОТ МЕТЕОРИТ СЕ НАМИРА В МЕКА, В КААБА. ВГРАДЕН Е В НЕЩО КАТО СРЕБЪРЕН ЖЕНСКИ ПОЛОВ ОРГАН И Е ЦЕНТРАЛЕН КУЛТОВ ЕЛЕМЕНТ НА ПОКЛОНЕНИЕ В ИСЛЯМА:

"СВЕЩЕНИЯ" ЧЕРЕН КАМЪК, ВГРАДЕН В ХРАМА КААБА

ВИЖТЕ ЦЯЛАТА СТАТИЯ

Източници:

Encyclopedia Britannica

Oxford Companion to World Mythology, p.32

Hesiod, *Theogony*

Edwards, Charles M. (July 1986). "The Running Maiden from Eleusis and the Early Classical Image of Hekate". *American Journal of Archaeology*. Boston, Massachusetts: Archaeological Institute of America.

d'Este, Sorita & Rankine, David, Hekate Liminal Rites, Avalonia, 2009

David Ulansey „The Origins of the Mithraic Mysteries“. Oxford University Press, revised paperback, 1991

Lynn E. Roller, *In search of God the mother: the cult of Anatolian Cybele*. Berkeley, Calif.: University of California Press, 1999

Miles, Richard (2011). *Carthage Must Be Destroyed: The Rise and Fall of an Ancient Civilization*. Penguin. p. 68

Rezgui, Sadok (1989). *Les chants tunisiens* (in French). Tunis: Maison tunisienne de l'édition.

buditeli.info © 2017